

ΝΥΚΤΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Συνδρομὴ προπληρωτέα.

Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεροι συμφωνίαι
 προπληρωόμεναι.

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 1.

Γραφεῖα—ὁδὸς Τσαμαδοῦ 10.

Ἀθῆναι, Κυριακὴ, 27 Μαΐου 1904.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Οἱ ἠθοποιοὶ μας.

Τὸ θέατρον εἶνε Νὰὸς ὑπερφύλης, ἐν ᾧ λατρεύεται ἅμα καὶ ἐρευνᾶται τὸ Θεῖον. Τὸ κορυφωμα τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ὑπῆρξεν ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Θεάτρου. Διὰ χειρῶν τοῦ Αἰσχύλου, τοῦ Σοφοκλέους καὶ τοῦ Εὐρυπίδου ἡ Δόξα ἐστεφάνωσε τὴν Ἑλλάδα. Ἑλλάς ἐλευθερά ἄνευ Θεάτρου δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ. Διὰ τοῦτο, εὐθὺς ἅμ' ὡς ἐθραύσθη ὁ ζυγὸς τῆς Σκλαβιάς, ἄνθρωποι ἀπαίδευτοί μὲν, ἀλλ' Ἑλληνεὶς τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν, ἔσπευσαν νὰ πῆξωσιν αὐτοσχεδίως ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς τῆν Σκηνῆς. Ἐν ᾧ τὰ πολιτικά μίσση συνεκλονίζον τὴν ψυχὴν καὶ ἐτάρασσον τὸ πνεῦμα τῶν ἀναλαβόντων τὴν κυβέρνησιν τῆς ἀναστηθείσης Πατρίδος, ἐκεῖνοι πλανώμενοι τῆδε κακείσε, ἀνα πάσαν Ἑλληνικὴν γωνίαν μετέφερον τ' ἀγαθὰ τῆς Ἑλευθερίας, προκαλοῦντες τοῦ ἔθνους τὴν προσοχὴν εἰς ἀναζωογόνησιν τοῦ Καλοῦ, οὐτινος καὶ μόνου ἡ ἀντίληψις ἐξημερόνει τὰ ἀποθνήσκοντα πάθη. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς ἡρώδους τούτους πατριώτας, οἵτινες μετ' ὄλην τὴν γλιγχοῦτητα τῶν μέσων, τὰ ὅποια ἠδύναντο νὰ διαθέσωσι, κατώρθωσαν μόνου καὶ ἀπροσάτευτοί μὲχρι τοῦδε νὰ ἐξωραίσωσιν οὕτω τὸ ἔδαφος τῆς νεωτέρας Σκηνῆς, ὥστε νὰ τύχη ἐπὶ τέλους αὐτῆ τῆς ὑψηλῆς τιμῆς νὰ δεχθῇ στερρόν τὸν πόδα τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἐξετιμήθη δεόντως τὸ μέγα καὶ εὐγενές ἔργον τῶν ἱεροφαντῶν τούτων τοῦ ἔθνικοῦ μας ἰδεώδους καὶ ἐπιζητήθη, ὡς μὴ ὤφειλε, πρὸς στιγμὴν ὅλως ἀγνωμόνως νὰ τεθῶσιν ἐκποδῶν οὗτοι, οἱ μοχθήσαντες μαρτυρικῶς, ἐν ᾧ δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν ὄχι μόνον ὡς παράδειγμα τραγῶν ἀφωσιώσεως πρὸς τὸ θέατρον, ἀλλὰ καὶ ὡς πυρὴν ζωφόρος, ἐξ οὗ καὶ μόνου δύναται ν' ἀναβλαστήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Τέχνη. Ἄλλ' ὁ Κακὸς δαίμων δὲν θά ἐπικρατήσῃ τοῦ Καλοῦ. Ὁ σεπτὸς ἡμῶν Ἀναξ, ἐγκολπούμενος τὴν Ἑθνικὴν συνείδησιν, ἐπέισθη μετὰ τὴν πρώτην ἀπόπειραν, διὰ νὰ ἀναζήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον διὰ τοῦ «Βασιλικοῦ» δὲν πρέπει νὰ πηχθῇ μίᾳ καλλιτεχνικῇ ἀκόμῃ φωνῇ θεοσηρῶν, ἀλλ' εἶνε ἀνάγκη ἐπιβεβλημένη ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ συγκροτηθῇ ἕνας

θίασος περιλαμβάνων τὰ ἀξιολογώτερα πρόσωπα τῶν δοκίμων ἠθοποιῶν μας, ὅστις ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν ἀρτιώτερον ὀργανουμένην Δραματικὴν σχολὴν θά χρησιμεύσῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς κανονικὴν λειτουργίαν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἄλλου εἰς ἀποτελεσματικὴν διδασκαλίαν καὶ ἐπιτυχῆ μὲρφοσιν νέων ἐμπνευσμένων καλλιτεχνῶν, ἀξίων τῆς μεγάλης ἀποστολῆς των, ἥτις πρὸ παντὸς εἶνε Ἑθνικὴ. Ἐχω τὴν ιδέαν ὅτι οἱ αὐτοδίδακτοι (ὡς τοὺς ἀποκαλοῦσιν) Ἑλληνεὶς ἠθοποιοὶ θά ὠφελήσωσι περισσότερον ἀπὸ τοὺς σοφολογιώτατους φιλοξένους μας λογάδας διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι ἡ ἔμπνευσις ἐκεῖνων εἶνε ἀμιγῆς Ἑλληνικὴ, τὸ δὲ θέατρον εἶνε καθαρῶς Ἑλληνικὸν δημιούργημα.

Πύγαδος

ΤΑ ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ποῖα ἔργα πρέπει νὰ διδάσκωνται σήμερον ;

Τὸ περισπούδαστον αὐτὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον πάντοτε ἀπσχόλησε τὴν ξένην θεατρικὴν φιλολογοῖαν καὶ κριτικὴν, φαίνεται ἐν Ἑλλάδι ὄχι λησμονηθέν, ἀλλ' αὐτόχρημα terra incognita.

Δὲν ἐνθυμούμαι ποτὲ νὰ συνεζητήθη οὔτε νὰ ἐλήφθη οἰονδήποτε μέτρον διὰ τὴν νυκτερινὴν πνευματικὴν τροφὴν τὴν ὁποίαν πρὸ πολλοῦ σερβίρουσιν εἰς τὸ κοινὸν οἱ διάφοροι ποιικιλώνυμοι θίασοι.

Φαίνεται ὅτι ἡ ἐξέτασις αὐτοῦ τοῦ ζητήματος ἔθεωρήθη ἐντελῶς ἀσκοπος καὶ ἀναξία σημασίας.

Διὰ τοῦτο, χάρις εἰς τὴν ἀσύγνωστον ἀβελτηρίαν τῶν δυναμένων νὰ καθαρίσουν τὸ θέατρον, παρεσέδυσαν λάθρα ἔργα δραματικά καὶ κωμικά ἀνάξια τοῦ ὀνόματός των, τὸ κοινὸν συνείθισεν εἰς τὴν ἀποσυντεθειμένην καὶ νοσηρὰν πνευματικὴν τροφὴν του, διάφορα οἰκτρὰ συνονθυλεύματα ἀηδεστάτων σκηνῶν συρραφέντα ἀθλιῶς, ἀπετέλεσαν τὴν βᾶσιν τοῦ νεωτέρου κωμειδουλίου καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ θεάτρου ὄχι μόνον ἀντεστράφη, ἀλλὰ τελείως ἐξηφανίσθη. Ἀναγκαῖον παρεπόμενον τῆς οἰκτρᾶς αὐτῆς καταστάσεως ἐπῆλθε τυχρὸς ὁ ἐκφυλισμὸς καὶ ἐκφυλισμὸς τοῦ θεάτρου, τὸ κοινὸν κατὰ μέγα μέρος ἀπόλεσε τὴν κηλαισθησίαν του, καί, ἔργα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀμειλικτος ἔπρεπε νὰ πέσῃ ἡ κοινὴ γνώμη καί... τὰ μαξιλάρια, ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπι-

τυχίας, ἐπαίχθησαν, παίζονται, καὶ... θὰ παίζωνται... ἄρ' ἔγε ;

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν σκέψιν ἀγόμενος κατέληξα ν' ἀποτείνω εἰς ἑμαυτὸν τὴν ἐπομένην ἐρώτησιν :

« Ποῖα ἔργα πρέπει νὰ διδάσκωνται σήμερον ; »

Ὁ περισπούδαστος γάλλος κριτικὸς Φ. Σαρσαί μετ' ἡμετέρας χαρακτηριστικὴν του συντομίαν μετ' ἀπαλλάσσει τῆς πολυλογίας ὡς ἐξῆς καθορίζων τὴν πορείαν τοῦ θεάτρου.

« Τὸ θέατρον, ὅπως ὄλαι αἱ ἄλλαι τέχναι, ζῆ μόνον ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ μεταβάλλεται ἀδιακόπως, συμμορφούμενον, πρὸς τὴν δεσπόζουσαν ἐκάστης γενεᾶς κλίσιν ».

Τὸ θέατρον ἄρα καὶ ἡ ἐποχὴ εἶνε δύο ἰδιότητες ἀναπόσπαστοι, κατὰ συνέπειαν τὰ δραματικά ἔργα πρέπει νὰ εἶνε σύμφωνα πρὸς τὴν ἐποχὴν, πρὸς τὰς ἐκάστοτε δηλ. νεωτέρας τῆς κοινωνίας ἀπαιτήσεις.

Ἄλλὰ ποῖα εἶνε αὐτὰ αἱ καλούμεναι νεώτεροι τῆς κοινωνίας ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας τὸ θέατρον ἔχει καθήκον ν' ἀναβιβάζῃ καὶ νὰ θεραπεύῃ εἰς τὴν σκηνὴν του ;

Ὁ Σαίξπηρ σᾶς ζητεῖ τὴν ἀδειαν νὰ σᾶς ἀπαντήσῃ.

— Ὅριστε. Ὑψηλότατε !

— « Κύτταξέ δὲ νὰ μὴ ὑπερβαίνῃς τὴν φυσικότητα, διότι κάθε ὑπερβολὴ ἀντίκειται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ θεάτρου. Ὁ σκοπὸς τοῦ θεάτρου, ἐξ ἀρχῆς καὶ πάντοτε, ἦτο καὶ εἶνε νὰ κρατῇ, τρόπον τινά, καθρέπτην εἰς τὴν φύσιν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν ἀρετὴν τὸ πρόσωπόν της, εἰς τὴν κακίαν τὸ ὁμοιωμά της, εἰς κάθε ἐποχὴν καὶ εἰς κάθε κοινωνίαν τὸ σῆμα καὶ τὴν ἐντύπωσιν της », (Ἀμλετ πρὸς τοὺς ἠθοποιούς Πράξις Γ'. σκηνὴ β').

Ἡ κοινωνία λοιπὸν οἰασθήποτε ἐποχῆς πρέπει νὰ βλέπῃ ἐπὶ τοῦ θεάτρου τὸ σχῆμα καὶ τὴν ἐντύπωσιν της, τότε δὲ καὶ μόνον ἐκπληροῦται ὁ προορισμὸς τοῦ θεάτρου.

Δὲν πρόκειται νὰ ὑποδείξω ποῖα ἔργα δὲν πρέπει νὰ ἀναβιβάζωνται ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἔχω καὶ ἐγὼ, ὡς πᾶς, τὴν γνώμην μου, ἀλλὰ δὲν τὸ κἄνω διὰ δύο λόγους :

Πρῶτον διότι δὲν ἐννοῶ νὰ ἀξιῶσω οὔτε τῆς ἐλαχίστης μνείας τοὺς λυμεῶνας ἐκείνους τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς, τοὺς ἀποβληθέντας ἐκ τῆς γενετέρας των γαλλικῆς ἢ ἄλλης, καὶ ἐγκλιματισθέντας ἐπὶ τοῦ ταλαιπώρου ἑλληνικοῦ θεάτρου, καὶ δεύτερον διότι κατόπιν τῆς ἀδιαφιλονει-

κῆτου ἀληθείας τῶν λόγων τοῦ Σαίξπηρ, πᾶς ἄνθρωπος τὸν κοινότερον νοῦν ἔχων δύναται νὰ ἐννοήσῃ ποῖα ἔργα πρέπει νὰ ἐκποτισθοῦν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν σκηνήν. Ὁ λόγος ἐννοεῖται περὶ δραματικῶν ἔργων, καθόσον διὰ τὰ κωμικὰ χρειάζεται ἰδιαιτέρα μελέτη, ἰδίως κατόπιν τοῦ ἐπ' ἐσχάτων ἐκφραλισμοῦ τῶν διὰ διαφορῶν ἐλεεινῶν καὶ ἀθλιῶν κωμωδιῶν καὶ κωμειδυλλίων.

Διὰ τῶν λόγων λοιπὸν τοῦ Σαίξπηρ καὶ τοῦ Σαρσαι ἐτέθη ὁ ὅρισμός τοῦ θεωρήματος. Τώρα ἐπὶ τὴν ἀπόδειξιν. Ἀντιστρόφως πρὸς τὰ γεωμετρικὰ θεωρήματα, ἡ ἀπόδειξις μου θὰ εἴνε βραχυτάτη.

Ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ θεάτρου εἶνε ἡ μίμησις τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ ἡ ἀναπαράστασις σκηνῶν αὐτῆς περιβαλλομένων πάντοτε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μὲ τὴν σχετικὴν φαντασίωσιν.

Τὸν σκοπὸν αὐτόν, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τῆς θεατρικῆς φιλολογίας, ἐκπληροῖ μόνον τὸ καλούμενον *οἰκογενειακὸν δράμα*, διότι περιλαμβάνει τὸ σπουδαιότερον τῶν συγκροτούμενων τὴν δραματικὴν συγκίνησιν στοιχείων, δηλονότι τὴν ἀλήθειαν τοῦ διεγείροντος αὐτὴν πάθους.

Ὁ θεατὴς βλέπει ἐπὶ σκηνῆς ἐξελισσομένης εἰκόνας τῆς κοινωνίας, σκηνῆς οἰκιακᾶς, οἰκογενειακᾶς, τῶν ὁποίων μάρτυς αὐτόπτης αὐτὸς οὗτος ἴσως ποτὲ παρέστη ἢ εἰς παρομοίαν θέσιν κάποτε καὶ αὐτὸς εὐρέθη, ἢ καὶ διατελεῖ ἐτι ὑπὸ τὸ κράτος παπεμφεροῦς γεγονότος.

Αἰσθάνεται λοιπὸν τὸ ἔργον, ἐνστερνίζεται τὴν διδασκαλίαν του, ἐγχαράττει ἀνεξίτηλως εἰς τὸν νοῦν του τὸν ἠθικὸν νόμον τοῦ δράματος, καὶ ἀπέρχεται τέλος ἐκ τοῦ θεάτρου ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐπιτευχθείσης ψυχικῆς συγκινήσεώς του, ἐνῶ τὸν νοῦν του πολιοκοῦν διαφοροὶ κατ' ἐπέκτασιν καὶ ἀναλογίαν σκέψεις ἐπὶ διαφορῶν συναρῶν κοινωνικῶν ζητημάτων, τὴν λύσιν τῶν ὁποίων πολλάκις εὐρίσκει εἰς τὸ θέατρον.

Αὐτὸς λοιπὸν εἶνε ὁ προορισμὸς τοῦ θεάτρου, ὅχι ἀπλῶς μόνον τερψίθυμος, καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ γυμνὴ ἀλήθεια.

Ἔργον ἄνευ ἠθικοῦ νόμου διέποντος αὐτὸ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐν ζωηρᾷ συνοχῇ παθῶν, εἶνε καὶ τῆς σκηνῆς ἀνάξιον καὶ ὁ βίος του, πρὸς τιμωρίαν, βραχύς, βραχυτάτος.

Τὴν σήμερον εἴπερ ποτε ἄλλοτε, ἡ τέχνη ἀπαιτεῖ τὴν ἐπὶ σκηνῆς ἐγκαθίδρουσιν τῆς φύσεως καὶ ἀληθείας, καὶ ὅχι τοῦ κόμπου καὶ τῆς κουφότητος, διότι ἐκεῖνα μὲν τέρπουσι καὶ διδάσκουσι αἱ δὲ ἐξεγείρουσι τὴν ἰδέαν τοῦ ἀπιθάνου καὶ τὰ σκωπτικὰ μειδιάματα, βεβαίως ὅχι πρὸς τιμὴν τοῦ τοιούτου ἔργου.

Hidalgo

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ κατ' αὐτὰς παρατηρουμένη λεψυδρία, ἥτις ἄλλως τε ἀνεμένετο, ἔφερον εἰς τὴν λῆψιν σοβαρωτάτων μέτρων. Ἐκτὸς τῶν γυναικοκαυγάδων, οἵτινες λυσσώδεις ἐκρηγνυνται εἰς τῆς γειτονιαῖς, οἱ γαλακτοπῶλαι ἠπειλῶσαν ἀπεργίαν.

Ἐκτὸς τούτων διεδιδάσθησαν καὶ ψηφίσματα μετ' εὐχῶν πρὸς τοὺς κ. Σουμαρίταν, Νερούλον καὶ..... Νε(γ)ρεπόντην, ἐκφράζοντα τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου αὐτῶν ἐπεμβάσεως.

Ἐξ ὧν πληροφοροῦμεθα, φαίνεται νὰ ἀληθεύῃ, ὅτι συνεπεία τῆς στειροῦσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἔπαθαν ὅλαι αἱ βρύσσαι τῶν Ἀθηνῶν ἐκλήθη εἰς τὴν ἀνάκρισιν ὁ γνωστὸς χρυσοχόος κ. Στεῖρνης, εἰς ὃν ἀπεδόθη ἡ εὐθύνη διὰ τὴν κατάστασιν τούτων.

Συνεπεία τῆς παρατηρουμένης ταύτης στειροῦσεως αἰσυλὴν ψεῖσαι ἀποφάσεις καὶ τὰ σχέδια τῶν κυρίων ἀρμοδίων δὲν προήλθον εἰς φῶς, ἐστὶ γὰρ ἀλίσθησαν δέ, λέγουσι, 600 χιλιάδες δραχμῶν ἀστόχως δαπανηθεῖσαι.

Τοιοῦτοτρόπως τὰ κυοφοροῦμενα σωτήρια μέτρα τῆς ὑδρεύσεως τῆς πρωτεύουσας ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ ὑπέστησαν ἀναβολήν, ἀπέβλεπε δὲ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον μὲ ὄλον τὸν γεννητικὸν νοῦν τῶν κ. Συμβούλων πᾶσαν σκέψιν περὶ τοῦ πῶς θὰ ὑδρευθῇ ἡ πρωτεύουσα.

Τὰς ἡμέρας ταύτας τὴν κοινὴν συζήτησιν ἀποτελεῖ ἡ ἐπιδημία τῶν αὐτοκτονιῶν. Ἐπιπνέει ἰσχυρὸν ὑπερρωμαντισμὸς ῥεῦμα. Ἡ χειραφέτησις τῆς γυναικὸς διὰ τοῦ πιστολίου πλέον κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς κοινωνικῆς ἐπαναστάσεως.

«**Ἀγαπῶ**» ἐκεῖνον. Μοῦ τὸ ἀπαγορεύεις; Νὰ λοιπὸν. Μπάμ! καὶ κάτω. Συνοπτικὴ διακοίνωσις θυγατρὸς πρὸς μητέρα.

Αἱ περισσότεραι αὐτοκτονίαι, ἂν μὴ ὄλαι, εἶχον ἐλατῆριον τὸν ἔρωτα. Παρατηρεῖται δὲ καὶ κάποια σύγχυσις ἢ ἀντικατάστασις εἰς τοὺς ἀγωγούς πρὸς τὰς πύλας τοῦ θανάτου. Ὅτι ἐφήρμοζον οἱ ἄνδρες, ἐφαρμόζουσι νῦν αἱ γυναῖκες. Τὸ πιστόλι ἀνεκατέστησε τὰ σπέρτα καὶ τὸ σουμπλιμέ.

Ἄν πρόκειται νὰ κρίνωμεν ἐκ τῶν τελευταίων αὐτοκτονιῶν, τὸσον ἐν Ἀθήναις ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, τὸ πνίξιμον εἴμεινεν ἀποκλειστικόν.... διὰ τοὺς ἄνδρας.

Σχετικαί πρὸς τὰς αὐτοκτονίας εἶνε καὶ αἱ λαβοῦσαι χώραν κατ' αὐτὰς θανατικὰ ἐκτελέσεις. Καὶ τοῦτο καθ' ὅσον ὑπωπευθῆ ὁ κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός, ὅτι πιθανὸν τὸ ῥεῦμα τῶν αὐτοκτονιῶν νὰ παρέσυρε καὶ τοὺς εἰς θάνατον καταδικούς καὶ νὰ..... ν ὑ τ ο κ τ ὀ -

ν ο υ ν καὶ οὕτω ὁ νόμος ἔμενε ἀνικανοποίητος.

Καὶ εἶχε δίκαιον μέγα ὁ κ. Ὑπουργός, διότι γνωρίζει ὅτι αἱ φυλακαὶ τοῦ Κράτους εἶνε σωστὰ ὄπλοστάσια καὶ τοιοῦτοτρόπως ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ αὐτοκτονία κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὄπλου. Δηλαδὴ κάμα, στίλλετο, χαντζάρι, γιαταγάνι, ὄπλο, πιστόλι, βεβόλδερ, κανόνι, πολύβολον, πλατύστομον, καρποφύλλι καὶ ὅτι ἄλλο σύστημα πολεμικὸν ἔχει ἐξεύρει ἡ πολεμικὴ τέχνη.

Ἐκ τῶν αὐτοκτονιῶν τούτων, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρξαν διπλαῖοι, οἱ ἐμπνευσμένοι συγγραφεῖς μας ἠκόμισαν τὴν πέναν των πρὸς συγγραφὴν νέων δραμάτων. Ὅχι λευκά πλέον, ἀλλὰ... ἡ μί λ ε υ κ α. Διὰ τὰ δύσβάστακτα ταῦτα βάρη, οἱ θεατρικοὶ θίασοι προσέλαβον καὶ τινὰς ἀνήκοντας τέως εἰς τὴν παντομιμικὴν τέχνην, χάριν τῆς ἐπιτυχεστέρας διεξαγωγῆς τῶν ἔργων.

Καὶ οὕτω δὲν ἔχουν μιμητικοὺς συγγραφεῖς, ἀλλὰ καὶ παντομιμητζίδες ἠθοποιούς. Ὁ ῥόλος ἐνὸς ἐκάστου καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ ἰδιοφυΐα θὰ ἀναγγεληθῇ διὰ τῶν θεατρικῶν κρίσεων τῶν ἐφημεριδῶν.

Ὁ Δὸν Σατάν

Ἡ "ΝΥΚΤΕΡΙΣ", ΚΑΙ ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

Ὁ χειμὼν παρήλθεν, αἱ ἀγριαὶ καὶ συνεχεῖς βροχαὶ μετὰ τῶν ἀστραπῶν, βροντῶν καὶ κεραυνῶν ἔπαυσαν τέλος καὶ ὁ σφοδρῶς πνέων ἄνεμος ἐκόπασεν, πλήρης δὲ ἡρεμία καὶ γαλήνη εἰς τὴν φύσιν ἀπεκατέστη. Τὸ θέρος ἐν ὄλῃ του πλέον τῆ μεγαλοπρεπεῖα ἐνεθρονίσθη καὶ ὁ ἀφόρητος καύσων, ὁ καθ' ὄλην τὴν ἡμέραν ἐμποδίζων ἡμᾶς νὰ ἐξέλθωμεν, ἤρχισ' ἡμᾶς, ἢ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐξοδος καὶ διαμονὴ ἡμῶν ἐκτὸς τῶν οἰκιῶν μας μέχρι τοῦ μεσονυκτίου. Ἀλλὰ ποῦ θὰ διέλθωμεν τὰς ὥρας ταύτας καὶ πῶς; Οὐδεμία ἀπορία καὶ οὐδὲν ἐμπόδιον προβάλλει.

Ἄπαντες οἱ Ἕλληνες ἠθοποιοὶ συγκεντρωθέντες ἐναυθᾶ καὶ διαφόρους θιάσους καταρτίσαντες ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κραταιοτέρων καὶ μᾶλλον ἱκανῶν ἠθοποιῶν ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰ διάφορα τῆς πόλεως Ἀθηνῶν Θέατρα, ὡς καὶ τῆς γείτονος τοῦ Πειραιῶς.

Πλὴν λοιπὸν τῶν μεγάλων καφενειῶν καὶ τοῦ ἵπποδρομίου, εἰς ἃ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ διερχώμεθα ὑπὸ τοὺς ἥχους τῆς μουσικῆς καὶ τῶν διαφόρων γυμνασμάτων ἀκροβατικῶν καὶ μὴ, ὀλοκλήρους ὥρας, εὐχαρίτως διασκεδάζοντες καὶ τερπόμενοι, ἔχομεν καὶ τὰ Θέατρα, πέντε τὸν ἀριθμὸν, εἰς τὰ ὁποῖα, πλὴν τῆς διασκεδάσεως καὶ τῆς τέρψεως, ὡς ἄνω εἶπομεν, παρέχεται ἡμῖν ἡ εὐκαιρία τῆς ωφελίμου διδασκαλίας διὰ τῆς ἐκτελέσεως διαφόρων ἔργων τῆς Ἑλληνικῆς καὶ ξένης φιλολογίας, τῆς ἐξελιξέως τῆς τε κοι-

ωνικῆς καταστάσεως καὶ ὄλων τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῶν διαφόρων κρατῶν κλπ. κλπ.

Ἡ «Νυκτερίς» σκοπὸν ἔχει, ὅπως διὰ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, περιπτραμένη ἀπὸ θεάτρου εἰς θέατρον, παρακολουθήσῃ, ὀλοκλήρως τὴν ἐφετεινὴν θερινὴν θεατρικὴν περίοδον, ἀμερολήπτως κρίνουσα τὰ διδασκόμενα ἔργα, καθὼς καὶ τοὺς ὑποδουμένους τὰ διάφορα πρόσωπα αὐτῶν ἠθοποιούς, στηλιτεύουσα δὲ ἀμειλίκτως τὸν ὄλως ἀτέχνως ὑποδουμένον πρόσωπόν τι ἠθοποιόν, ἢ ὄλως ἀκαταλλήλως τὸν ὄντινα χαρακτήρα ἀνελάμβανεν, ἢ τὸν ἀπρογυμνάστως παρουσιάζόμενον πρὸ τοῦ κοινού κλπ. κλπ. ἀνεξαρτήτως συμπαιθεῖων καὶ ἀντιπαθειῶν.

Ἐλπίζομεν, καίτοι εἶνε πολὺ δύσκολον τὸ τοιοῦτον, νὰ τὸ κατορθώσωμεν, διότι ὑπάρχει θέλησις, οὕτως, ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ καυχηθῶμεν ποτέ, ὅτι ἐπράξαμεν ἀμερολήπτως τὸ καθήκον μας, οὐ ἕνεκα καὶ ἐπεφέραμεν ποιάντινα διόρθωσιν εἰς τὴν μέγρι τοῦ νῦν οἰκτρὰν κατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς.

Σήμερον δημοσιεύομεν τὸν καταρτισμὸν τῶν τε ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ θιάσων, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐπισκόπησιν τῆς ἐντὸς τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος γενομένης ἐργασίας, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Θεάτρου Νεαπόλεως καὶ κατερχόμενοι οὕτω φθάσωμεν μέχρι Πειραιῶς

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ

Τὸ κομψὸν τοῦτο θέατρον, πιστευασθὲν καὶ πλουτισθὲν διὰ πολλῶν νέων σκηνογραφῶν καὶ salon fermé θὰ καταστῆ καὶ πάλιν ἐφέτος τὸ μοναδικὸν κέντρον, οὐ μόνον τῶν πολυπληθῶν τακτικῶν θεαμάτων αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπαξιαπάντων τῶν Ἀθηναίων. Ἡ εὐρύχωρος πλατεῖά του θὰ φωτίζεται ἐφέτος ἀπλῆτως διὰ μεγάλων ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων, καταργηθέντων πλέον τῶν ἀμιάντων.

Τὸ θέατρον τοῦτο ἐνοικίασεν Ἑλληνικὸς θιάσος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐταιρία Ἑλλήνων ἠθοποιῶν» ἀπαρτιζομένη ὑπὸ τῶν ἠθοποιῶν κ. κ.

Ἐλένη Χέλμη, Ἐλπινίκης Ρούσου, Σαυφῶς Τιβεριῦ, Χριστίνης Ρούσου, Δεσποίνης Κλημανιώτου, Σοφίας Γιολάνου, Εὐγενείας Γαλάνη, Ἀνθῆς Ρούσου καὶ Ἐθαγγελίας Νίκα καὶ τῶν κ. κ. Γρηγ. Σταυροπούλου, Νικολ. Μέγκουλα, Π. Ρούσου, Α. Νίκα, Ἀναστ. Ἀπέργη, Κ. Βεντούρα, Ἐμμ. Κουκουδάκη, Α. Ἰωαννίδου, Α. Σκορδίλη, Π. Κλημανιώτου, Ἐπ. Χέλμη, Π. Γαβαθιώτου, Λίμ. Αἰμιλίου (Βεάκη, μαθητοῦ τῆς τέως δραματικῆς σχολῆς), Ν. Βαρβέρη καὶ Κ. Γαλάνη.

Θὰ δώσῃ περὶ τὰς 120 παραστάσεις, καθ' ἃς θὰ διδασχῶσι τὰ ἐκλεκτότερα ἐκ τῶν γνωστῶν ἔργων, πολλὰ νέα Ἑλληνικά, ὡς καὶ μεταφράσεις ξένων τοιοῦτων.

Τὰ τραῦμα τῶν πλατειῶν Ὀμονοίας καὶ Συντάγματος θὰ σταθμεύωσιν ἐξῶθεν ἀκριβῶς τοῦ θεάτρου πρὸς εὐκολίαν τῶν προσερχομένων θεατῶν.

ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Καὶ τὸ θέατρον τοῦτο ἀνεκαινίσθη τελείως, ἢ δὲ πλατεῖά του ἐδιορθώθη καὶ πάμπολλοι ἠλεκτρικοὶ λαμπτήρες, μικροὶ

καὶ μεγάλοι, ἐτοποθετήθησαν περὶ αὐτῆς. Τὸ κλιμακωτὸν βᾶθρον, τὸ χρησιμεύσαν ἄλλοτε ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὡς δευτέρα θέσις, κατερρίφθη πλέον καὶ μία ὠραία πλατεῖα ἐσχηματίσθη, ἐτοποθετήθησαν δὲ ἐκεῖ τὰ τραπέζια τοῦ καφενεῖου, ἀπὸ τὰ ὅποια δύναται τις καθήμενος ἡσυχῶς καὶ πίνων τὸν καφέν του νὰ παρακολουθῆ ἀξιοπρεπέστατα τὴν παράστασιν.

Εἰς αὐτὸ θὰ δώσῃ σειρὰν παραστάσεων ὁ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐργαζόμενος ἐν αὐτῷ ἐπὶ τριετίαν δὲ ἀπουσιάσας τῶν Ἀθηνῶν θιάσος τοῦ κ. Κοτοπούλη, ὑπὸ τὴν προσωνομίαν «Πρόσδος».

Τὸν θιάσον τοῦτον ἀπαρτίζουν οἱ ἐξῆς ἠθοποιοί :

Κυρίαί : Σμαράγδα Ἡσαίου, Ἐλένη Κοτοπούλη, Ἰουλίττα Πολιτάκη, Μαρίκα Κοτοπούλη, Εὐδοξία Σταματοπούλου, Ἀσπασία Ξανθοπούλου, Φανή Ἐλσερ, Χρυσαῖς Ρενῶ, Ἐλένη Τασόγλου κλπ.

Κύριοι : Δ. Κοτοπούλης, Π. Τσοῦκας, Ξ. Ἡσαίας, Μ. Τσοῦκατος, Ἐμμ. Καντιώτης, Εὐάγ. Δαμάσκος, Γ. Χρυσάφης, Π. Σταματοπούλου, Α. Σαρηγιάννης, Δ. Πολιτάκης, Π. Νικολάου καὶ Μαχαίριδης.

Τὰ περισσότερα τῶν ἔργων τοῦ θιάσου τοῦτου εἶνε Ἑλληνικά πρωτότυπα ἔχει ὁμοίως καὶ ὠραίας μεταφράσεις, ὡς τὸ «διὰ τῆς Ρομφαίας», ὁ «Συρανὸν Δεμπερζεράκ» κλπ. κλπ.

ΒΑΡΙΕΤΕ

Καὶ αὐτὸ ὑπέστη ἀρκετὰς μεταρρυθμίσεις χάρις εἰς τὸ ἐνοικίασαν αὐτὸ Ἑλληνικὸν Μελοδράμα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. Δ. Λαυράγκα καὶ Α. Σπινέλη. Πρὸς τούτοις προσετέθησαν πολλὰ σκηνογραφία χρήσιμοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νέων ἔργων, ἅτινα θὰ δώσῃ ὁ θιάσος ἐφέτος.

Ὁ θιάσος αὐτοῦ κατηρτίσθη οὕτω : Ὑψίφωνος, Ἀννίτα Μπατσίνη — ὀξύφωνος, Ν. Μωραΐτης — βαρύφωνοι, Ν. Βακαρέλης καὶ Α. Κυπαρίσσης. — βαθύφωνοι, Μ. Μαντζάρας καὶ Μ. Βλαχόπουλος

Ὁ χορὸς ἀπετελέσθη ἐκ 16 ἀνδρῶν καὶ 14 γυναικῶν.

ΤΣΟΧΑ

Ὁ κ. Τσόχας, πλὴν τῶν ἐπισκευῶν καὶ μεταρρυθμίσεων, ἃς ἔκαμεν εἰς τὸ θέατρον τοῦτο, τῆς κατασκευῆς νέων σκηνογραφῶν, ἀναγκαίων διὰ τὰ νέα ἔργα, καὶ τῆς προσθήκης καὶ ἄλλων ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων, δι' ὧν καταυγάζεται ἀπλῆτως πλέον ἢ πλατεῖα αὐτοῦ, ἐνοικίασε καὶ τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ τῶ εἰσερχομένων μάνδραν, τὴν ὅποιαν ἐκρήμισε καὶ ἰσοπεδώσας κατεσκεύασε μεγάλην πλατεῖαν, χρήσιμον διὰ τοὺς θεατὰς κατὰ τὰ διαλείμματα. Ἐκεῖ δύναται τις νὰ καθίσῃ λίαν εὐχαρίστως καὶ νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ γελάσῃ χωρὶς νὰ κινήσῃ καὶ τὴν περιέργειαν τῶν ἄλλων θεατῶν, ἔτι δὲ νὰ πῆν καὶ τὸν καφέν του ἡσυχῶς, ἢ νὰ φάγῃ τὸ συριανὸν του λουκουμι, πίνων καὶ τὸ κρύο καὶ διυλισμένον νερό του.

Εἰς τὸ θέατρον τοῦτο θὰ δώσῃ μεγάλην σειρὰν παραστάσεων, καθὸ στεγαζόμενον ἐν ἀνάγκῃ, ὁ ἠνωμένος θιάσος τῶν ἀδελφῶν Ταβουλάρη-Παντοπούλου ἀποτελούμενος ὑπὸ τῶν ἐξῆς ἠθοποιῶν :

Κυρίαί : Σοφία Διονυσίου Ταβουλάρη, Χαρίκλεια Σ. Ταβουλάρη, Κ. Βασιλοπούλου, Ἐλ. Φύρστ, Μαρία Χέλμη, Λόλα Δράκου, Ἰ. Βώλα καὶ Ε. Γαλανοῦ. — Κύριοι : Διον. Ταβουλάρης, Εὐάγ. Παντόπουλος, Σ. Ταβουλάρης, Ε. Φύρστ, Κ. Χέλμης, Δ. Βενιέρης, Ἰω. Παπαϊωάννου, Ἰ. Καρακάκος, Α. Φιλιππίδης, Α. Ἀποστολόπουλος, Θ. Βαλαῆς, Κ. Νέζερ, Θ. Γλαρούδης καὶ Α. Βώλας.

Ἔργα τὰ ἐκλεκτότερα ἐκ τῶν γνωστῶν καὶ πολλὰ νέα Ἑλλήνων συγγραφέων καὶ μεταφράσεις ξένων τοιοῦτων.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ — ΔΙΟΝΥΣΙΑΔΟΥ

Τὸ θέατρον τοῦτο ἐνοικίασαν οἱ κ. κ. Ἀλεξιάδης καὶ Λαλαούνης δι' ὅλην τὴν ἐφετεινὴν θερινὴν περίοδον. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἤρξαντο γενικῶν ἐπισκευῶν τῆς σκηνῆς, πλουτίσαντες αὐτὴν καὶ διὰ πολλῶν νέων σκηνογραφῶν καὶ salon fermé. Εἰς τὴν πλατεῖαν κατεσκεύασαν κιγκλίδωμα ξύλινον χωρίσαντες τὴν πρώτην θέσιν ἀπὸ τῆς δευτέρας ὥστε οἱ τῆς δευτέρας θέσεως θεαταί, δὲν θὰ δύνανται νὰ καθίσωσιν εἰς τὴν πρώτην. Φωτισμὸς ἄπλετος. Ὁ θιάσος οὗτος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀλεξιάδου κατηρτίσθη οὕτω :

Κυρίαί : Ὀλυμπία Λαλαούνη, Οὐρανία Καζούρη, Τερψιχόρη Ράϊνιγκ, Ζωὴ Δρακάκη, Στέλλα, Δρακάκη κλπ. — Κύριοι : Δημ. Ἀγγελάκης, Ἡρ. Χαλκίόπουλος, Π. Λαλαούνης, Π. Λαζαρίδης, Γ. Τσίτσος καὶ Δ. Λίτσας.

Δραματολόγιον πλουσιώτατον ἀπὸ πολλὰ ἔργα Ἑλληνικά, μεταφράσεις ξένων συγγραφέων καὶ τὰ ἐκλεκτότερα ἐκ τῶν γνωστῶν τοιοῦτων.

Πίκυαν

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Ἡ τάξις ἀπεκατέστη εἰς τὸν ὀρίζοντα.

— Οἱ θιάσοι κατηρτίσθησαν πλέον καὶ αἱ παραστάσεις ὄλων ἤρχισαν.

— Ἐμειναν ὁμοίως καὶ ἠθοποιοί... ἐξω τοῦ νυμφῶνος.

— Διότι δὲν ἐννοοῦν βλέπετε νὰ ὑποχωρήσουν πρὸ οὐδενός.

— Ἐκαστος δέ, ὅ, τ, ι, θ, υ, μ, ἄ, τ, α, ι, χ, α, ἰ, ρ, ε, τ, α, ι.

— Μερικοὶ δὲ τὸν καταρτισμὸν θιάσων ὑπὸ τὴν κραταιάν ! διεύθυνσιν των.

— Σοβαρὸς λόγος... τῆς προόδου τοῦ ἑλλ. θεάτρου!!!

— Πρῶτος ἔκαμεν ἐναρξιν τῶν παραστάσεων τοῦ ὁ ἐν Πειραιεὶ θιάσος τοῦ κ. Ἀλεξιάδου εἰς τοῦ «Διονυσιάδου».

— Μὲ τρεῖς πρωταγωνιστρίδας τὰς κ. κ. Ὀλυμπίαν Λαλαούνη, Βασιλείαν Στεφάνου καὶ Οὐρανίαν Καζούρη.

— Ἡ δευτέρα, ἢ Βασιλεία Στεφάνου παρητήθη εὐθὺς ἅμα τῇ ἐναρξί τῶν παραστάσεων.

— Καὶ ἡ παραίτησις ἐγένετο ἀξιοπρεπῶς !

— Τὴν ὑπέβαλεν ἐγγράφως εἰς τὸν θιάσον.

— Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Πεταλᾶν, ὁστις καὶ τὴν προσέλαβεν εἰς τὸν καταρτιζόμενον θιάσόν του.

— Ὁ ὁποῖος θ' ἀναχωρήσῃ διὰ Βόλον ἢ Λάρισα.

— Ὁ θιάσος ἔκαμεν ἐναρξιν μὲ τὸ «Δια-

ζύγιον» εἰς τὸ ὁποῖον ὁμολογουμένως ἡ κ. Λαλαούνη ὑποδέχεται ἀπαραμίλλως τὴν Κυπριανήν.

— Οἱ Πειραιεῖς εἶνε εὐτυχεῖς ἐφέτος.

— Διότι θὰ περάσουν καλὸ καλοκαίρι.

— Δεύτερος ἔκαμεν ἑναρξιν ὁ συμμαχικὸς θιάσος Ταβουλάρη-Παντοπούλου εἰς τοῦ «Τσόχα» μὲ τὸ «Ποιοὺς βάζωμε στὰ σπήγρια μας».

— Τὸ θέατρον ἦτο γεμῆτο μέχρι ἀσφυξίας.

— Διότι τὴν παράστασιν ἐτίμησαν καὶ ἄπαντες οἱ Ἕλληνας ἠθοποιοί, οἱ θεατρῶναι, ταμίαι καὶ θυρωροὶ τῶν ἄλλων θεάτρων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχον παράστασιν.

— Ἔτι δὲ καὶ ἀπαξάπαντες οἱ τζαπατζήδες.

— Ὁ σύλλογός των ἀντεπροσωπεύθη ἀρκοῦντως συμφῶνως μὲ τὸ καταστατικόν των.

— Τὴν δευτέραν παράστασιν ἐτίμησαν καὶ οἱ πρίγκηπες Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας.

— Μία δὲ ἠθοποιός, ἡ ὁποία φημίζεται διὰ τὰς γραμματικὰς τῆς γνώσεως ἀναγγέλλουσα ἀφελέστατα τὴν ἀφίξιν των εἰς τινὰς συναδέλφους τῆς, εἶπεν :

— Ἦρθαν καὶ οἱ δύο πρίγκηψ.

— Εἰς τὸ μικρὸ πρόγραμμα τοῦ Τσόχα ὑπάρχει ἡ ἐξῆς εἰδοποίησις.

— Ὅτι τὸ θέατρον θὰ ἀπολυμάνηται κατὰ Σάββατον ὑπὸ τοῦ φαρμακοποιοῦ Ραζῆ.

— Φαίνεται ὅτι οἱ θεαταὶ ἐχαρακτηρίστησαν ὡς πανωλόβλητοι !

— Κατ' ἀνάγκην δὲ τὸ θέατρον μετεβλήθη εἰς λιμοκαθατήριον.

— Ὅστε πρέπει κατὰ Σάββατον νὰ γίνεταί... ἡ «Καραντίνα» τοῦ κ. Λάσκαρα.

— Νὰ ὑψοῦται δὲ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ θεάτρου ἡ κίτρινη «Σημαία», ὅχι ὅμως ἡ μακαρία τῆς λήφει τοῦ κ. Καλαποθάκη.

— Τρίτον ἔκαμεν ἑναρξιν εἰς τὸ Βαριετὲ τὸ Ἕλλην. Μελοδράμα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ.κ. Λαυράγκα καὶ Σπινέλη.

— Ἐψαλλον ἐν πρώτοις τὸν Ἕλληρικὸν Ὑμνον.

— Ἐπαιξαν δὲ κατόπιν τοὺς Παλιότσους καὶ τὴν τελευταίαν σκηνὴν τῆς Λουκίας τοῦ Λαμερμούρ, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος ὁ γλυκὺς δξύφωνος Μωραΐτης καὶ ὁ βαθύφωνος Βλαχόπουλος.

— Εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῆς χειραμάξης, συρομένης ὑπὸ τοῦ ὄνου, διαμαρτυρία ἠκούσθησαν.

— Ἐχάθη, βρὲ ἀδερφέ, ἓνα κάρρο, ἀφοῦ ἦσαν τόσα ἐπὶ σκηνῆς !

— Ἡ παράστασις διεξήχθη καλῶς.

— Μόνον ὁ ἀμετανόητος διεθνὴς καλαμπουριστῆς ἐψιθύριζε :

— Τίποτε... Τίποτε...

— Ὁ μόνος ποῦ τρώγεται εἶνε... ὁ Μαντζουρας.

— Ὁ χορὸς τῶν γυναικῶν, χρήζει ἀνασκευῆς.

— Ἐφέτος τὸ μελοδράμα προετοιμάζει καὶ πολλὰ νέα ἔργα.

— Ὁ θιάσος «Πρόδοξ» τοῦ κ. Κοτοπούλη θὰ κάμη ἑναρξιν μὲ τὴν τρίπρακτον Ῥωσικὴν κωμωδίαν ὁ «Λαγώς», ἐὰν δὲν βρέχη.

— Εἰς τὸν θιάσον τοῦτον ὑπεβλήθησαν τὰ περισσότερα Ἕλληνικὰ ἔργα.

— Τῶν καλλιτέρων ἐκ τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων μας.

— Ὁ κ. Κοτοπούλης εἶνε ὁ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, ὅστις φιλοξενεῖ τὰ Ἕλληνικὰ ἔργα.

— Ὑποβολεὺς τοῦ θιάσου τούτου εἶνε γ. υ. ν. ἡ.

— Ἐξαιρετικὸν προσὸν δι' ἓνα θιάσον.

— Διότι ἡ γυνὴ ὑποβάλλει καλλίτερα καὶ τεχνικώτερα.

— Ὅστε οἱ θεαταὶ δὲν θὰ ὑφίστανται, ὅπως εἰς τοὺς ἄλλους θιάσους, τὸ φοβερὸν μαρτύριον... τῆς διπλῆς ἐξελξεως τοῦ ἔργου.

— Δηλαδή, πρῶτα νὰ ἀκούουν τὸ ἔργον καὶ κατόπιν νὰ τὸ βλέπουν παριστανόμενον.

— Καὶ ἐν ἄλλο ἀκόμη προσὸν τοῦ θιάσου τούτου.

— Ὅποιος θέλει νὰ νομίζει ὅτι δὲν ἐνύκτωσεν ἀκόμη εἴμπορεῖ νὰ πηγαίη ἐκεῖ.

— Τόσον πολὺν φωτισμὸν ἔχει.

— Εἶνε σὰν ἡμέρα.

— Τὸ θέατρον «Νεαπόλεως» θὰ κάμη ἑναρξιν μὲ τὴν «Ἀνδρεῖνην» τοῦ Σαρδοῦ, καιροῦ ἐπιτρέποντος.

— Τὴν ὁποίαν ὑποδέχεται ἡ κ. Νίκα ἐπιτυχῶς.

— Εἰς τὸν θιάσον τοῦτον ὑπεβλήθησαν προχθὲς καὶ δύο νέα ἔργα καθαρῶς Ἕλληνικά.

— Τὸ «Γιὰ τὴν Πατρίδα» τοῦ κ. Χριστοβασίλη.

— Καὶ τὸ «Φύρδην—Μίγδην» τῶν κ. κ. Κλεώπα καὶ Δεστούνη.

— Τρίπρακτος κωμωδία.

— Χωρὶς ὅμως φιλολογικὰς ἀξιώσεις, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν ἰδίων συγγραφέων.

— Ἡ ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις τοῦ θιάσου δὲν ἐξεδόθη ἀκόμη.

— Καὶ τὸ ἐγκαταλείμενον «Ἀθήναιον» ἔκαμεν ἑναρξιν προχθὲς.

— Μὲ κωμικὸν καὶ ᾠδικὸν θιάσον, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Σακελλαρίου ἡ Ἀντάρα.

— Ὁ θιάσος οὗτος εἶνε διεθνὴς.

— Παίζει δὲ κωμωδίας μονοπρακτοῦ καὶ παντομίμας.

— Ἔτι δὲ ἄγονται διάφορα ἄσματα ὑπὸ τῶν διαφόρων ἀοιδῶν τοῦ θιάσου.

— Μεταξὺ αὐτῶν διακρίνονται αἱ δεσποινίδες Μαργαρίτα Ἀλμπέρτη καὶ Δίνα Λεώνη.

— Πρὸς τούτοις ἐκτελοῦνται διάφορα γυμνάσια ὑπὸ τοῦ παλαιστοῦ Γεωργίου καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου.

— Καὶ εἰς τὸ Ἀϊφελ ἕτερος διεθνὴς θιάσος

— Ἐκτελοῦνται καὶ ἐκεῖ πλὴν τῶν κωμωδιῶν, καὶ διάφορα ἄσματα καὶ χοροὶ ὑπὸ τῶν περιφώνων ἀδελφῶν ἀγγλίδων Λιλῆς, Νέλης, Καίτης καὶ Μαίρης.

— Τὰς ὁποίας ἔφερον ἐνταῦθα ἐκ Σμύρνης ὁ κ. Μανέας κατὰ τὸ ἐκεῖ ταξιδίον του.

— Ἐπαιξαν δὲ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα εἰς τὸ «Γκαϊτέ».

— Τὸ ὁποῖον καθ' ἐκάστην ἑσπέραν κατεκλύζετο ὑπὸ ἀπείρου πλήθους.

— Διὰ τὰ θαυμάζωσι τοὺς ὠραίους χοροὺς των καὶ τὰς λαμπράς ἐνδυμασίας των.

— Δὲν τὰς ἔχαρη ὅμως πολὺ.

— Διότι ἄλλος ἐξυπνότερος αὐτοῦ τοῦ τὰς ἐπῆρς.

— Δηλαδή ὁ θεατρῶννης τοῦ Ἀϊφελ.

— Εἰς τὸ Νέον Φάληρον θὰ ἔλθῃ θιάσος Γαλλικός.

— Τὸν φέροι ἡ ἐταιρεία τοῦ Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.

— Ὁ ἀρχιστῆ δὲ τὰς παραστάσεις του κατὰ τὰς 10 Ἰουνίου.

— Ὁ Ἐγυμνασιάρχης Καρδίτης προσεκάλεσε πρὸ ἡμερῶν τὸν κ. Ἀρνωτάκη.

— Διὰ τὰ τοῦ προγυμνάσιου τοὺς μαθητὰς διὰ τὴν παράστασιν εἰδυλλίου τινός.

— Τὸ ὁποῖον θὰ δώσουν ἐκεῖ ἐπὶ τῆς εὐκαιρίας ἑορτῆς.

— Ἐνεκα τούτου ὁ κ. Ἀρνωτάκης ἀνεχώρησεν οἰκογενειακῶς διὰ Καρδίτσιν.

— Λέγεται ὅτι θὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του μέρος.

— Κατόπιν δὲ ὅτι θὰ δώσῃ καὶ μίαν εὐεργετικὴν παράστασιν.

— Τὴν ὁποίαν... θὰ τὸν πείσουν νὰ κάμη.

— Ἀφοῦ μάλιστα θὰ τὴν ἀναλάβουν ὑπ' εὐθύνην των διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν.

— Πρὸ ἡμερῶν ἀνεχώρησε δι' Ἀλεξάνδρειαν ἡ κ. Εὐαγγελία Παρασκευοπούλου.

— Συμπαραλαβοῦσα τοὺς ἀδελφοὺς Πλέσσα, τὸν Καζούρη καὶ τὸν Σφήκαν.

— Ἐκεῖ εὐρίσκονται δύο ἀκόμη θίασοι.

— Ὁ τοῦ Λοράνδου—Κουρῆ.

— Καὶ τοῦ Ἀργυροπούλου—Περίδου.

— Τίς θὰ δυνηθῆ νὰ κρατηθῆ εἶνε ἀγνωστον.

— Ἐν μόνον εἰςέυρομεν.

— Ὅτι θὰ συν... α γ ω ν ι σ θ ῶ σ ι καὶ οἱ τρεῖς κ ρ α τ ε ρ ῶ ς... τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα.

Νικητῆς δὲ θὰ ἐξέλθῃ ὁ ἔχων ἰσχυρότερον... ὀτόμαχον.

— Ἔτι δὲ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ εὐρίσκεται καὶ ὁ θιάσος Βιτάλε.

— Ὁ ἀφήσας πολλὰς ἀναμνήσεις ἐνταῦθα.

— Παίζει εἰς τὸ θέατρον α' Ἀμπᾶς.

— Εἰς τὸ ὁποῖον ἔπαιξε καὶ τὸ πολυδύλλητον κωμειδύλλιον ἡ «Πριγκίπισσα τῶν Καναρίων».

— Διὰ τὸ ὁποῖον ἐμάλωσε μὲ τὸν κ. Τσόχαν.

— Ὅστις τὸν εἰσήγαγεν εἰς δίκην.

— Καθ' ἣν, συμβιβαστικῶς ὁ Βιτάλε ἐπλήρωσεν ἀρκετὰς χιλιάδας δραχμῶν.

— Διὰ τὴν παράστασιν τοῦ ὄρου τούτου τοῦ συμβολαίου.

— Λέγεται, ὅτι ἔνεκα τούτου, δὲν θὰ ἔλθῃ πλέον εἰς Ἀθήνας.

Διότι θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν του ἡδίκημένον ! !

— Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐγένετο προχθὲς μία ἑσπερίς.

— Εἰς τὴν ὁποίαν ἐξετελέσθησαν διάφοροι κωμωδία καὶ ἄσματα.

— Ἀπηγγέλησαν δὲ καὶ μονόλογοι.

— Κατὰ τὰς ἐγγχωρίους ἐφημερίδας, ἀπήγγειλε καὶ ὁ νεαρὸς κ α λ λ ι τ ῆ ν η ς κ.

Θ. Θαλασσινὸς τὸν μονόλογον τοῦ Δροσίνη «τὸ κρίμα».

— Εἰς τὸν ὁποῖον κατεχειροκροτήθη.

— Κ ρ ῖ μ α... τὸ μονόλογο !

— Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὰς εἰς Πύργον καὶ Πάτρας ἐπιτυχίας του.

— Ὅταν ἦτο μὲ τὸν θιάσον τοῦ κ. Κοτοπούλη.

— Ὅπου ἀπέδειξε τρανῶς ὅτι εἶνε ὄνομα καὶ πράγμα Θ α λ α σ σ ι ν ὄ ς.

— Αὐτὰ ἔπαιξε διὰ πρώτην φοράν...

Ἡ Τόμπυδα